

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De sancta Lucia iii

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289352)

De sancta Lucia

spectaculū: ecce puer sanus et incolumis aduenit, primum ciphū in suis gestans manibus. Narravit qz coram omnibus qz quando in mari cecidit statim beatus nicolaus affuit: et ille sum seruauit. Sicqz pater eius letus effectus ytrumqz ciphum beato nicolao obtulit. **Q**uidā vir diues meritis beati nicolai filiū habuit quem adeodatū vocauit. Hic sancto dei capellā in domo sua cōstruēs omni āno festum eius solemniter celebrauit. Erat autē locus ille situs iuxta terrā agarenōz. Adeodatus ergo quadā vice ab agarenis capitur: et in seruitutē regis eoz deputat. Se quēti anno dñi festū sancti nicolai pater eius deuote celebraret. et puer ciphuz p̄ciosum tenēs regi assisteret recolat suā captiōnē parentū dolorē: et gaudiū qd̄ in domo sua ea die fiebat cepitqz altius suspirare. Quorum suspirioz causam dñ rex minis extorsisset ait rex. Quicquid tuus nicolaus agat tu bic nobiscum manebis et subito facto vento vehemētī totāqz domū concutiente puer cum ciphō rapit: et ante fores ecclesie ubi parētes agebant solēnia collocat: et magnū gaudiū omnibus generat. Alibi legit tamen qz p̄dictus iuuenis fuit de nomādia q̄ vltra mare pergens a soldano capiz et ante eum sepe verberatur. Qui dum in festo sancti nicolai verberaretur et in carcere inclusus sleret. et p̄ sua liberatiōe et p̄ solētia quā tunc habere cōsueuerat: subito obdormiuit et cuigilās in capella patris sui se inuenit.

De sancta Lucia. iiii. A

Lucia dicitur a luce. Lux em̄ habet pulchritudinem in aspectione: quia vt dicit ambrosius. Lucis natura est: vt omnis in eius aspectu gratia sit habet etiam effusionē sine coinquatione: quia que cūqz p̄ immūda diffusa nō coinquatur: rectū in cessum sine curuitate. longissimam lineā pertransit sine morosa dilatione. Per hoc ostēditur qz beata virgo lucia habuit decorez virginittatis sine aliqua corruptione: diffusionē caritatis sine aliquo immūdo amore: rectū in cessum intētionis in deum sine aliqua obliquitate: longissimam lineā diuine opationis sine negligentia tarditate. Vel lucia dicit: quasi lucis via.

Lucia virgo siracusana nobilis genere audicens famā sancte agathe p̄ totam siciliam diuulgari sepulchroz eius adiit. cum matre sua eubicia annis quatuor fluxū sanguinis incurabiliter patiēte. Inter ipsa igit missarū solēnia contigit vt illud euangeliū legeret in quo dominus mulierem ab hac passione sanasse narratur. Tūc lucia matri dixit Si credis his q̄ legunt crede agathā illuz semp̄ habere p̄sentē p̄ cuius nomine sustinuit passionē. Si ergo eius sepulchrū credens contigeris p̄fecta cōtinuo sanitate gaudebis. Igit recedentibus cum etis: et matre et filia iuxta sepulchrū in oratione existētibz lucia somnus arripuit: viditqz agatham in medio angeloz gēmis ornatā stantem et dicentem sibi. Soror mea lucia virgo deo deuota quid a me petis quod ipsa poteris prestare continuo matri tue? Nā ecce per fidē tuam sanata est. Euigilans autem lucia matri sue dixit. Mater mea ecce sanata es per ipsaz ergo te de precor: que suis orationibus te sanauit ne michi de cetero nomines sponsuz: sed quicquid michi datura es pro dote pauperibus elargire. Cui mater ait. Tege prius oculos meos et quicquid volueris de facultatibus facito. Ad quas lucia. Qd̄ moriēdas ideo das: quia ferre tecū non potes. Da igit dum viuis et mercedē habebis. Cum ergo redissent fit quotidie distractio rerū et dant in necessitatibus pauperum. Interea dum patrimoniū distribuitur ad sponsi: noticiā peruēnit: requirit sp̄sus a nutrice de his. Respondit illa caute qz vtiliorem possessionē sp̄sa sua inuenisset: quas suo volebat nomine cōparare: et ideo videbat aliquātra distrahere. Credidit stultus carnale cōmercium et cepit aucto: esse vendētium. Venditis autē omnibus et pauperibus erogatis sp̄sus trahit eam corā p̄dchasio cosulari dicens eam xp̄ianam esse et contra leges agere augustorum. **¶** Inuitante igit

De sancta Lucia.

eam paschasio ad sacrificia ydolorum respondit. Sa-
crificium placēs deo ē visitare pauperes: et eis in
necessitatibus subuenire: et quia iam amplius nō
habeo quod offerā me ipsam sibi tribuo offerendā
Cui paschasius. Ista verba tibi simili stulto xp̄ia-
no narrare poteris: michi autē q̄ principū decreta
custodio ista frustra prosequeris. Ad quem lucia.
Tu principum tuorum mandata custodis: et ego dei
mei legem custodiam. Tu principes times: et ego
deum timeo. Tu illos offendere non vis: et ego
deū offendere caueo. Tu illis placere desideras et
ego vt xp̄o placē cōcupisco. Tu ergo fac qd̄ tibi
vtile esse cognosces: et ego faciam qd̄ vtile michi
esse perspexero. Cui paschasius. Patrimonium tuū
cum corrupto:ribus expēdisti: et ideo quasi mere-
trix loqueris. Cui lucia. Patrimonium meū in tu-
ro loco cōstitui: corruptores autē mentis et corpo-
ris nunq̄ scui. Respondit paschasius. Qui sunt cor-
ruptores mētis et corporis? Lucia dixit. Corrupto-
res mētis vos estis q̄ suadetis vt a se suis deserāt
creatorē. Corruptores vero corporis sunt qui cor-
poralē delectationē preponūt epulis sempiternis
Paschasius dixit. Cessabūt verba euz peruentum
fuerit ad verbera. Cui lucia dixit. Verba dei cessa-
re non possunt. Cui paschasius. Tu ergo deus es
Respondit lucia. Ancilla dei sum qui dixit. Cum ste-
feritis aīe reges etc. Nō em̄ vos estis q̄ loquimini
Paschasius dixit. In te ergo spiritus sanctus est?
Cui lucia. Qui caste viuūt tēplum spūs sancti sunt.
Cui paschasius. Ego te duci faciāz ad lupanar vt
ibi violationē accipias: et spūs sanctū perdas. Cui
lucia. Non inquinā corpus nisi de cōsensu mētis.
Nam si me inuitam. violari feceris castitas michi
duplicatur ad coronā. Nunq̄ autem voluntatem
meam ad consensum poteris prouocare. Ecce cor-
pus meum ad omne supplicium est paratum. Quid
moraris? Incipe fili dyaboli desideria penarū tua-
rum exercere. Tūc paschasius lenone fecit venire
dicens eis. Inuitate ad eam omnē populū et tam-
diu illudetur donec mortua nunciatur. Volentes
eam trahere tanto pondere spūs sanctus eam fixit
vt omnino eam mouere nequirēt. fecitq̄ pascha-
sius mille viros accedere et manus eius et pedes
ligare. Sed eā nullatenus poterāt mouere. Tūc
et euz viris mille quinquaginta paria boum adhi-
buit: sed tamē virgo domini immobilis permāsit.
Vocatis autēz magis vt suis incantationibus mo-
ueretur omnino moueri non potuit. Tūc dixit pas-
chasius. Que sūt illa maleficia q̄ vna puella a mil-
le viris nō mouetur. Lucia dixit. Nō sunt ista ma-

lefcia sed beneficia christi. Porro si adhuc decē mi-
lia adhibueris eque vt prius immobilem me vide-
bis. Putās vero paschasius scdm̄ quorundam si-
gnēta q̄ locio fugarent maleficia iussit eam locio
perfundi. Cūq̄ nec sic moueri posset angustia-
tus nimis copiosum ignem circa eas accēdi picem-
q̄ resinam et feruens oleum super eam fundi ius-
sit. **D**ixitq̄ lucia. Inducias impetraui mar-
tirij mei vt credentibus timorem auferam passio-
nis. et non credētibus vocem insultacionis. Vidē-
tes autē amici paschasij cum angustiari in guttu-
re eius gladiū immerferunt. Que nequaquā loque-
lam amittēs dixit. Annuncio vobis pacem eccle-
sie redditā marimano hodie mortuo et de regno
suo dyodeciano expulso. Et sicut ciuitati cathenē
si soror mea agatha data ē protectrix: sic et ego ci-
uitati siracusane concessa sum interuentrix. Dum
hec virgo loquitur ecce ministri romanorum veniūt
paschasius ap̄ p̄hendunt vinctū ad cesarē secus du-
cunt. Audierat em̄ cesar q̄ vniuersam prouinciaz
fuerat depredatus. Veniēs ergo romā et senatū
accusatus pariter et cōiunctus capitali sentēcia est
punitus. Virgo vero lucia de loco in quo p̄cussa ē
mota non est nec spm̄ tradidit quo ad usq̄ sacerdo-
tes venirēt et corpus dñi ei tradiderant. Et oēs
astantes amen dño responderunt. In eodem autē
loco est sepulta et ecclesia fabricata. Passa est autē
tpe constantini et maxentij circa annos dñi. cccc.

De sancto thoma apostolo .v. A

